

Tað ræður um at tryggja sær tey góðu loyvini, tá ið tú skal vinna pengar í húrvognsvinnuni í Onglandi

30.000 pund, sostatt kostaði loyvið uml. 60.000 pund.

Fyri rest keypti hann árskort til allar dystirnar hjá Manchester United á bestu rekkjunum og so ein parkeringsbás í fremstu røð til húrvognin – helst einasti cab í parkeringskjallaranum.

Nú skuldi hann njóta eitt nýtt kapittul í lívinum.

Bilurin var ein av teimum finastu og dýrastu modellunum av klassiska London-Cab, ið keypast kundi. Í útsjónð tað sama, men tekniskt munandi betri. Ein nýggj útgáva við einum nýggjum Mitsubishi 2500 diesel motori, ið kraftaði betur enn gomlu kabarnir og var munandi bílgari í rakstri. Hesin hevði ein mentan týskt konstrueraðan undirvogn, so bilurin lá betur á vegnum og var nógv komfortablari hjá ferðandi og honum at koyra í. Fór ikki hoppandi eftir vegnum sum teir gomlu. Innan var alt ekta leður. At keypa Mercedes ella líknandi persónbil kundi hann ikki, tí við fulla loyvinum var tað eitt myndugleikakrav, at bilurin skuldi kunna taka fólk inn í koyristóli.

Bilurin var bara ein parantes. Fyri

hann var tað loyvið, sum var áhugavert, og sum hevði týdning.

Sjálvandi var loyvið meira enn dupult so dýrt sum bilurin, greiddi hann frá. »Hasin gamli slitni Ford Mondeo hevur ikki loyvi at koma inn um ringin og sleppur heldur ikki á flogvøllin«, greiddi hann frá og peikaði á bilin við síðuna av okkum, meðan vit bíðaðu í ljóskurvuni. Eitt loyvi sum tað hjá Ford Mondeo bilinum kundi keypast fyri minni enn 5.000 pund. Við vánaligum loyvum er einans ráð til bílgar og vánaligar bilar, segði hann. »Teir fáa hvørki ráð til árskort til City ella United«.

Tað var ikki, tí at hann var dupult so góður taxasjaførur, at hann vann dupult so nógvan pening sum sjaførurin á hvíta Ford Mondoe bilinum, men tað var, tí at hansara loyvi var meira enn dupult so gott, greiddi hann frá.

Hann hevði loyvi til øll økini í Manchester. Hann hevði flogvøllarloyvi, banagarðsloyvi og slapp inn um innara ringin í miðbýnum at taka fólk upp, við øðrum orðum hann kundi fiska alla staðni har nógv fólk vóru samlað. Eisini hevði hann loyvi til at koyra fjarleiðir,

tí hann kundi taka langar túrar um alt Bretland.

Loyvini til flogvøllin vóru avmarkað í nøgd, og tí var tað ikki leingi at bíða eftir túri har. Fólkin á flogvøllinum skuldu antin inn í miðbýin ella út til býir og bygdur kring Manchester. Ofta fekk hann túrar til Liverpool, Leeds og Blackpool. Hann hevði longu havt fleiri túrar heilt til London og Edinburgh í Skotlandi – so iløgan í dýrara motorin og undirvognin løntu seg til longu túrarnar. Flestu túrarnir vóru tó at fáa innan fyri ringin. Har vóru stóru hotellini, og nógv av business-kundunum høvdu ørindir har. So hann hevði fólk í bilinum allan dagin.

Kapasiteturin var fullnýttur, sum hann segði á búskaparmáli. Loyvið var hvønn cent vert. Higartil hevði úrslitið verið betri, enn iløguætlanin vísti.

So eingin ivi er um, at hann aftur í ár og komandi fyra árinu hevur árskort á fyrstu parkett til allar heimadystirnar hjá Manchester United til sín og svartar húrvognin.

Í Manchester eru loyvini býtt í tveir bólkar, Hackney carriage – vehicle

og Private Hire. Tað áhugaverda er loyvið til Hackney carriage. Loyvini verða skrivað út árliga til verandi loyvisgavara ímóti einum sámuligum gjaldi. Harumframt verða 30 nýggj loyvir skrivað út um árið. Triðja hvørt ár metir ein serfrøðingabólkur, um talið av loyvum skal minkast ella økjast. Nógvar treytir eru til umsøkjararnar, eitt nú vátan frá peningastovni um figging, bilurin skal vera undangóðkendur, umsøkjarin skal hava koyrt taxa í minst fimm ár seinastu sjei árinu o.s.fr.

Millum teir meira enn eitt túsund umsøkjararnar, ið uppfylla treytirnar, verður árliga trekt lutakast um loyvini.

Um tú ikki er ímillum teir hepnar at fáa loyvi við lutakasti, so má loyvi keypast frá einum av loyvisgavarunum, sum vil út úr vinnuni.

Eg betalti 18 pund fyri túrin. »To tell you the truth, investing in the right licenses is the best thing you can do«, segði hann tá eg fór úr bilinum.

Her var nógv sum minti um føroyska fiskivinnu.